

Streiken ved
M. Hustad et. Co:

VÅR KAMP ER NØDVENDIG OG RETTFERDIG

Den 29. november gikk vi til sit-downstreik for å forsvare arbeidskameraten vår mot ulovlig oppsigelse. Forhandlinger hadde ikke ført fram. Det sto to muligheter: Å håpe at forbundet tok saken rettens vei – en vei som Tigersaken og Krysssetsaken har vist kan gå over år – og ende med seier for arbeidsgiveren. Eller vi kunne følge eksemplet fra bl.a. Jøtulstreiken. Stille oss solidarisk med Geir og bruke det eneste virkelige kampmidlet vi har når forhandlinger er nyttesløse: Streiken. Vi valgte det siste og vil stå på det.

Streikende arbeidere ved lager- og kjøkkenavd.

HVA SAKEN DREIER SEG OM:

Med alle midler forsøker pressa og forbundsledelsen i NNN å kriminalisere streiken vi i dag fører. Alt tyder på at det er vårt forhold til fagforeninga og forbundsledelsen som særlig skal stilles i et dårlig lys. Vi skal "ha gått utenom forbundet", ha gjort "grove overtramp". Særlig mener vi anklagene mot de to tidligere tillitskvinnene er alvorlige og løgnaktige. De er nå trua med eksklusjoner av forbundsledelsen og stilt som "ansvarlig" for streiken forbundsledelsen fordømmer som ulovlig.

Så langt er det i dag kommet i fagbevegelsen: At de to tillitskvinnene som tar kampen opp mot Hustads beryktede arbeiderfiendlige ledelse, som aktivt går inn for å bygge opp fagforeninga, som ikke finner seg i trakaseringer og oppsigelsestrusler, som solidarisk forsvarer en ung arbeidskamerat, skal ekskluderes av forbundet! De to tidligere tillitskvinnene har vår fulle støtte. Å ekskludere dem, å bakvaske dem nå under streiken er det beste forsvar Hustad kan tenke seg. På denne måten

presterer forbundsledelsen med sin politikk å forsvare Hustads grove trakaseringer mot oss arbeidere bedre enn noen arbeidsgiverforening eller Hustadvennlig avis. – Forbundet vet at vi har stor støtte i fagbevegelsen for den kampen vi fører. Vi er sikker på at streiken vår kan bli et eksempel for mange. Er det også dette forbundsledelsen er redd? For at flest mulig skal bli kjent med vårt forhold til forbundet og fagforeninga og gjennomskue løgnene som nå fortelles om streiken, utgir vi denne løpeseddelen.

SEND STØTTE TIL:

*Aksjonskomiteen for de streikende
Hustadarbeiderne c/o May Haugen
Postboks 1628 - 7001 Tr.heim.*

8 MÅNEDER VI HAR LÆRT MYE AV

Bakgrunn: Har M. Hustad & Co vært en velordna arbeidsplass hvor våre interesser er tatt vare på og bedriftsledelsen vært innstilt på forhandlinger? Nei. Før vi i mars fikk valgt tillitskvinner på plassen har det ikke vært hverken tillitfolk eller annen faglig aktivitet på lang tid. Arbeidsforholda var elendige: Folk gikk under tarifflønn, overtidsarbeidet var til tider uholdbart med opptil 20 timer pr. 14. dag. Ofte måtte vi jobbe i helgene, men 100% på overtida var det ikke snakk om å få. Arbeidslokalene var ikke oppvarma, og de sanitære forholda så dårlige at vi ofte tok dette opp ut fra hensynet til hygienen ved produksjonen. Lederen, H. Hustad, viste ingen interesse for å bedre forholda for oss arbeidere.

Vi kunne ikke godta slike forhold uten å gjøre noe. Vi fikk hjelp av foreningsstyret i Hermetikkarbeidernes forening, til å opprette tillitsmannsordning og forsøke å bedre på forholda.

Det viktigste som har skjedd i de 8 månedene fra tillitsmannsordninga kom i stand til streiken i november er:

Hustad avviste lokale forhandlinger helt fra første stund.

22. mars To tillitskvinner ble valgt.
April-mai I perioden april-mai var det ett forhandlingsmøte mellom tillitskvinnene, repr. for styret i avd. 17 og Hustad. Vi fikk igjennom noen mindre krav. Vi krevde flere møter, men Hustad hadde tydeligvis bestemt seg for å sabotere alle videre lokale forhandlinger! Enhver småsak måtte nå om forbundet.
1. juni Forhandlingsmøte hvor repr for LO og NAF deltok. NAF kjørte offensivt på å fjerne tillitskvinna som ikke "fulgte ånden i Hovedavtalen". Hva slags ånd var dette? Var det å innstille alle krava? — å legge ned alt aktivt faglig arbeid?
8. juni De fagorganiserte på Hustad protesterte mot Hustads forsøk på å ta fra tillitskvinna vervet. Hun hadde deres fulle støtte.
13. juli Nytt forhandlingsmøte hvor LO og NAF møtte. LOs juridiske kontor hadde funnet at tillitskvinna hadde fungert korrekt som tillitskvinne. NAF trakk kravet om at hun skulle fjernes. Lønnplasseringssaken ble delvis ordnet. Forbundssekretær R. Kolstad i NNN foreslo at tillitskvinnene skulle oppgi kravet om 100% på overtid. Det betyr: Hun gikk inn for å la arbeidsgiveren få bryte overenskomsten han sjøl hadde bundet seg til!
15. august Hustad sier opp ei 16-årig jente på falskt grunnlag. Hun hadde fått jobben på vanlig måte gjennom avtiserement. Nå påsto Hustad plutselig at hun var vikar! Hun jobba på lageret der det bare var 2 og hardt arbeidspress. Oppsigelsen vakte stor harme. Hun ble sagt opp fordi 16-åringer ikke kan jobbe så mye overtid som Hustad ønska —

Tillitskvinna ba om møte med Hustad. Hustad avviste møte.

Underskriftslista.

27. august Hustad starter underskriftskampanje for å få to arbeidere fjerna, deriblandt tillitskvinna. Det ble bevist at Hustad sjøl laga lista. Egenhendig tok han person etter person for seg og la på denne måten stort press på dem for at de skulle skrive under. Hvem skreiv på? Hustad sjøl, uorganiserte og ei fagorganisert, Hanna Tørstad, hun som i dag er streikebryter!
1. sept. De fagorganiserte på Hustad vedtar en uttalelse som krever oppsigelsen av 16-åringen trukket tilbake og som tar avstand fra Hustads underskriftskampanje.
9. sept. Forhandlingsmøte hvor LO og NAF deltar. På forhånd hadde Ruth Kolstad fra forbundsledelsen hevda at Hustads liste var verdiløs, at tillitskvinnene hadde hennes fulle støtte. På møtet var R. Kolstad passiv i forhold til NAF. Hun fikk ikke trukket lista til Hustad. Tvert om pekte hun på hvor skadelig de fagorganisertes uttalelse var! Igjen var forbundets linje å gå mot alle lokale initiativ. På møtet dreiv R. Kolstad åpen fraksjonering med NAF og Hustad.
13. sept. Møte med styrerep. for avd. 17. Det viste seg at R. Kolstad hadde oppfordret styret til å gå bak ryggen på tillitskvinnene for å organisere de som sto på Hustads underskriftsliste. På denne måten ville lista til Hustad få mer tyngde. Styrerepr. var enig i at R. Kolstads forslag var ugunstig for dem og bra for Hustad slik situasjonen var.
20. sept. Allmannamøte på Hustad etter forslag fra LO og NAF. Ingen resultater. På et styremøte etter allmøte, ble det satt strek over det som hadde skjedd. Vi støtter da denne protokollen.
21. sept. Møte i hermetikkarbeidernes forening. Det ble fatta vedtak som tok avstand fra lista til Hustad. Det ble også vedtatt å vurdere tiltak mot den fagorganiserte som sto på Hustads liste og behandle søknader om medlemskap fra de andre på lista på særskilt måte. R. Kolstad deltok på møtet og gikk mot vedtakene og mot at de skulle offentliggjøres!

Oppsigelsen av Geir

1. nov. Hustad sier opp Geir Iversen, Oppsigelsen kom etter at prøvetida var utgått og mens Geir var sjukmeldt. Oppsigelsen var klart ulovlig. Dette ble da også seinere slått fast av Los juridiske kontor.

Hustad hadde tidligere ymta fram-på om at Geir ikke kom til å bli på plassen lenge. Var det fordi han tidlig hadde fagorganisert seg og støtta tillitskvinnene. Tillitskvinnene hadde bedt om møte med Hustad så snart ryktene om oppsigelse tok til å svirre. Hustad nekta møte — noe han i h.h.t Hovedavtalen § 9 er pålagt.

10. nov. Først 10 dager etter oppsigelsen fikk vi til et møte med Hustad. Hustad var ikke villig til å fire en tomme på oppsigelsen.
16. nov. Repr. for foreningsstyret kom på bedriften for å ta opp oppsigelsen med Hustad. Møtet ble resultatløs. Forbundet ble underretta samme dag.
18. nov. Tillitskvinnene ba forbundet om å kreve at Geir skulle få jobbe til møte mellom LO og NAF var avholdt. Dette måtte være et minimumskrav.
22. nov. R. Kolstad hadde lovet å kontakte de streikende den 19. Hun ringte ikke og de streikende måtte sjøl ringe forbundet. Forbundet hadde ingen forslag til hva som kunne gjøres.
23. nov. R. Kolstad fortalte at Geir ikke fikk fortsette til møte mellom LO og NAF var avholdt.
24. nov. De fagorganiserte trua med sit-down for å forsvare Geir. LO-sekretær R. Haugen ringte ved arbeidstidas slutt og spurte om aksjonen kunne blåses av dersom Geir fikk fortsette inntil ei avklaring hadde funnet sted. Til det svarte vi ja.
25. nov. Il-telegram fra forbundet v/R. Kolstad om at saken skulle opp i Forlikrådet og at forbundet mente oppsigelsen var usakelig. Det var uvisst når saken kom opp. Men vi måtte ikke gå til aksjon! Det var uvisst når saken kom opp. Men vi måtte fortsette til møtet i Forlikrådet. Det betydde: Forbundet godtak at Hustad fikk sende Geir ut i arbeidsløshet uten noen løfter eller sikkerhet. Men vi kunne ikke finne oss i dette! Kl. 12 gikk 9 av oss til sit-down. Fra mandag 29. gikk vi arbeidere ved kjøkken- og lageravdelinga til full streik da vi ble nekta å komme inn i produksjonslokalene.

Hva har skjedd etter dette? Det har vært alvorlige trakaseringer mot streikende og Hustad mobiliserte politi for å forsvare streikebrytervirksomhet ved bedriften. I et brev av 30. november ble alle vi i streiken ulovlig oppsagt. Hva gjorde forbundet? De snudde oss ryggen. De nekta å å ta kampen opp for våre rettigheter.

Mens Forbundet uten å røre en finger så på hvordan Hustad kunne si oss opp, trakassere oss med politivold og kriminaliserer streiken vår — var forbundsledelsen med R. Kolstad i spissen mest opptatt av hvordan de kunne knuse streiken.

Postboks 767, Postgiro 109 30
Telegramadresse: Næring
Sentralbord: 20 66 75
Jnr. 3009/76 AP/MK

Oslo 1. den 28. desember 1976
Arbeidersammfunnets plass 1

FORBUNDET: TRUSLER OG SPLITTELSE

Den 13.12.76 fortalte R. Kolstad triumferende til de tidligere tillitskvinnene: Dere er ekskludert. Dette viste seg å være en rein løgn – men forbundsstyret hadde alt tidlig i desember gitt administrasjonen *fullmakt* til å ekskludere dem. Hva var grunnlaget for eksklusjonstrusselen?

Astrid Holm

Kristine Berglund

Vi vil med dette meddele – at forbundsstyret i møte den 3. ds. behandlet Hustad-konflikten og forholdene som førte til denne konflikten.

Med dette gjøres dere kjent med forbundsstyrets vedtak. Dersom dere har noe å anføre mot dette, må det være innsendt skriftlig til forbundet innen 5. januar 1977.

Med hilsen
Norsk Nærings- og Nytelses-
middelarbeiderforbund

Åge Petersen

Brevet av 28. desember

Begrunnelsen kom i brevet av 28.12.76 til de tidligere tillitskvinnene. Brevet er en sammenhengende rekke av usannheter, påstander og anklager. I en egen rede-gjørelse til forbundet av 4.1.-77 har de tidligere tillitskvinnene gått mot innholdet i brevet.

De groveste påstandene er:

– *Vi ble lovet all mulig hjelp fra forbundets side... "men hadde ikke noe interesse av et slikt samarbeid"*. Hva slags hjelp har forbundet gitt oss? Før vi på eget initiativ satte i gang tillitsmannsarbeid så forbundet over med de elendige arbeidsforholda på Hustad. Når de organiserte protesterte mot Hustads liste og fagforeninga fatta vedtak mot lista, gikk forbundets repr. R. Kolstad mot vedtaket.

Hva gjorde forbundet for Geir Iversen. Ikke en dag greide de å utsette oppsigelsen. Ikke et øre ble han tilbudt i bidrag av forbundet den tida han måtte gå ledig. Tvert om: Forbundet gjorde alt de kunne for å dempe kritikken av Hustad. Deres linje var å hindre at vi gjorde noe. Hadde ikke vi interesse av samarbeid? Hvorfor har vi da gang etter gang henvendt oss til forbundet etter hjelp, fra det første større forhandlingsmøte 1. juni til oppsigelsen av Geir? Fakta er at vi har gjort hva vi kan for å presse forbundet til å gjøre noe, men det er sjelden vi har følt at det er på samme sida vi hører til!

– *"Flertallet av ansatte var sterkt imot den fremgangsmåte dere som tillitskvinner brukte for å løse tvisten"*.

For det første: Streiken omfatter kjøkken- og lageravdelinga. Her er det så godt som full enhet om streiken – den er effektiv. Hvem var det ellers som var så imot framgangsmåten? At Hustad er i mot er vel ikke overraskende for Forbundet – men ellers er det i dag bare to som delvis gjør streikebryterarbeid. 2 sjåfører har slutta fordi de ikke ville jobbe under streiken. De ga oss på denne måten en viktig støtte.

I tillegg slutta en arbeider som var ansatt for å gjøre Geir sitt arbeid. Det overveldene flertall av de som var fagorganisert har tvert om *støtta* streiken – det er dette som er fakta om streiken på Hustad.

"Dere oppnådde det som hele tiden synes å ha vært det viktigste, å sette iverk en ulovlig konflikt".

Gjennom denne påstanden prøver forbundet to ting: Å gi inntrykk av at vi har hindra foreningsstyret og forbundet å slippe til – og å framstille det som om vi har provosert fram konflikten på Hustad. Men kan forbundet nekte for at de er orientert om situasjonen tallrike ganger, at vi i saken med Geir så og si har purret forbundet for å få hjelp! Og ingen som kjenner situasjonen på Hustad vil påstå at

det var vi som skapte den "ulovlige" situasjonen.

"De som er ansvarlige for de forhold dere nå er kommet opp i, er dere som er ansvarlige tillitskvinner på bedriften".

Først til det formelle: Da vi gikk til sit-down den 25.11.76 hadde tillitskvinnene, nedlagt sine verv. Vedtaket om sit-down ble fatta enstemmig av de streikende. Her var vi kollektivt ansvarlig. Dette er gjentatte ganger understreket av de streikende.

Men alvorligst: Forbundsstyret dekker Hustads ansvar! Det var Hustad som ikke ville rette på klare ulovligheter på arbeidsplassen. Det var Hustad som sa opp Geir ulovlig i en situasjon hvor det var mangel på folk. Forbundsstyret mener tydeligvis at det er tillitsfolks viktigste oppgave å forsvare arbeidsgiveren, å dekke over urettferdigheter og ulovligheter! Annerledes kan ikke denne uhørte påstanden oppfattes.

VI STÅR ENHETLIG MOT SPLITTELSESFORSØKENE

Forbundet har ved sitt vedtak om eksklusjon og vedtaket om å ikke støtte oss som gikk til askjon for å forsvare Geir, tatt fullt og helt parti for Hustad. Men vi har stått samla til tross for dette og alle angrep fra Hustads side. For ikke helt å miste ansikt gir forbundet inntrykk av at saken til Geir vil de følge opp. Mandag 3. jan. ble Geir invitert til Oslo, for å gi forbundet "nødvendige opplysninger". Invitasjonen gikk utenom den valgte

streikeledelsen og forbundet nektet Geir å ta med en av de offisielle talsmennene! Alle vi som er i streik reagerte mot dette splittelsesforsøket. Opplysninger om arbeidsforholda har vi gitt til forbundet før. Dessuten var forbundssekretær R. Kolstad i Tr.heim hele jula og kunne når som helst skaffe seg de nødvendige opplysninger.

Vi vedtok derfor at Geir skulle reise sammen med en talsmann for de

streikende. På møtet på Los juridiske kontor i Oslo, ble talsmannen for de streikende blankt avvist av LO-advokat Halvorsen og R. Kolstad. — Dette viste klart at det egentlig ikke var alle opplysninger om saken de ville ha, men å splitte ut av en av oss. Etter turen til Oslo 4.1. fatta vi følgende enstemmige vedtak der det bl.a. står: *Dersom forbundet ikke vil ta saken for samtlige arbeidere som er usakelig oppsagt, godtar vi ikke at LO fører saken bare for Geir Iversen.*

De streikende er avskjediget

Konflikten
ved
Hustad
Fiskmatfabrikk

STREIKEN SKAL FØRES TIL SEIER

Forbundsstyret har gjort hva de har kunnet for å sabotere streiken og redde Hustads skinn. Men vi har merket hvordan forbundsstyrets linje blir avslørt av stadig fler. Vi har vært på bedriftsbesøk og fått overveldende støtte på flere plasser. Vi har mottatt en rekke tillits-erklæringer fra fagforeninger og viktigst — vi tar ikke for sterkt i om vi påstår at

tusener av enkeltpersoner i dag på en eller annen måte har støttet den kampen vi fører. Vi håper at denne løpeseddelen gjør vår rettferdige kamp kjent for mange fler og vi retter oss spesielt til alle fagorganiserte: Ta saken opp i din fagforening, hjelp oss ved å samle inn penger til streikebidrag, spre propaganda om streiken slik at sannheten om hva som virkelig har skjedd når stadig fler.

Krava våre er:

1. Alle de usakelige oppsigelsene skal trekkes tilbake
2. Ingen forfølgning av dem som har deltatt i streiken.
3. Full betaling under konflikten
4. Det skal fortsatt være 4 arbeidere på lageret.

TA AVSTAND FRA EKSKLUSJONSTRUSSELEN

HJELP OSS MED Å SPRE SANNHETEN OM STREIKEN

STØTT VÅR RETTFERDIGE KAMP